

Medlem fra Bornholm (Kofod) er med. De have ikke altid fulgt den Fremgangsmaade, i alt Fald enkelte af dem, der nu sige ja. Jeg vil ogsaa hævde, at dette er ingenlunde en berettiget For- dring; thi Folkethinget har vel Ret til at anlage, men det har ogsaa Ret til at lade være, naar det ikke finder det politisk rigtigt. Men jeg skal der- næst gjøre opmærksom paa, at det Forhold, der her foreligger, kun er en theoretisk Forhandling. Der foreligger for Diebliffet ikke noget faktisk Til- fælde, paa hvilket Ministerens Paaastande og mine Indsigelser passe; thi der er ikke nogen særlig Person, der er islandsk Minister, som saadan alene, men den ærede Justitsminister er Justitsminister og Minister for Island. Jeg veed derfor ikke, hvor- ledes det skulde kunne udføres nu, som man for- langer af os; thi hvorledes skulde man være i Stand til at udelukke den islandsk Minister af Statsraadet, naar man er forpligtet til at indlade Justitsministeren, da det er en og samme Person. Justitsministerens Anvisning paa Con- seilspræsidenten lade vi altsaa foreløbig ligge. Dernæst henviste den ærede Minister til Lovene, Love, som jeg naturligvis ogsaa kender, f. Ex. Loven af 2den Januar 1871, og den islandsk Forfatningslov. Nu vil jeg først sige, at hvad end disse Love maatte indeholde med Hensyn til denne Sag, saa vil det dog kun for saa vidt kunne gjælde, som det er i Overens- stemmelse med Danmarks Riges Grundlov, thi vi kunne ikke ved een Lov og And're ved en anden Lov, som vi slet ikke have Indflydelse paa, for- andre, hvad Grundloven paabyder, og Spørgs- maalet er altsaa, hvorledes Grundlovens Ret er i det omhandlede Punkt. Den førstnævnte Lov skulde have Bevirkraft for Ministerens Paaastand ved dens § 1, der lyder saaledes: Island er en uadskillelig Del af den danske Stat med særegne Landsrettigheder. Dette er en Sætning, som jo er gjentagen i Loven aldeles til Overflod, thi Is- land var baade før og nu en uadskillelig Del af den danske Stat; deri er ingen Forandring slet. Men ligesom Statsraadet, ifølge Grundloven, tid- ligere var Islands almindelige Bærneeting, saa- ledes er Statsraadet ganske vist nu det Samme som før, nemlig Statsraadet for Rigets almindelige Anliggender, og naar Island ikke kan udøve nogen Andel af Lovgivningen med Hensyn til Rigets almindelige Anliggender, saa er det Noget, der ialtsald indirekte taler for min Opfattelse, at nem- lig Island hveken gennem sin Representation eller gennem sin Minister kan udøve Indflydelse paa Landets almindelige Lovgivning; men dette vilde være Tilfældet, hvis dets Minister som saadan kunde have Sæde og Stemme i Statsraadet for Rigets al- mindelige Anliggender. Da den høitagtede Justits- minister kom til § 14 i Grundloven og hørte, at jeg baserede min Indsigelse paa denne Paragraf, da gik Ministerens Forundring nogle Potentser i Veiret. Min Paaastand var denne, at kun de

Ministre udgjøre Statsraadet, som kunne tiltales af Folkethinget for deres Embedsførelse; men den islandsk Ministers Embedsførelse ligger ind under Althinget, og han kan tiltales og drages til An- svar af denne Forsamling, medens vi, naar vi gennemgaa Islands Forfatning, ikke kunne finde et eneste Anliggende, for hvis Besørgelse vi kunne tiltale den islandsk Minister. Det er altsaa paa denne Forfatning, at hans Existens som Minister beror, og er det Tilfældet, saa kan han ikke være et Led af Statsraadet. Nu siger vel den høit- ærede Minister, at selvfølgelig er han ansvarlig overfor Folkethinget, for hvad han gjør som Med- lem af Statsraadet. Dette er et stærkt Spring i Tanken. Selvfølgelig er han ansvarlig med de andre Ministre for, hvorledes han er kommen ind i Statsraadet, og for hvad han derefter bestiller derinde; men derom er der slet ikke her Tale. Her er jo netop Tale om at stoppe Udgangen for ham, saa at han ikke som islandsk Minister kom- mer ind i Statsraadet, og det er altsaa en uheldig Logik, naar den høitærede Minister taler om, hvorledes han skal forpære sig, naar han er derinde, medens jeg har talt om, hvorvidt han skal kunne komme derind eller ei. Det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 2den Valgkreds (Naberg) synes at finde dette morsomt; han skal faae lidt mere af det Morfomme endnu, naar jeg beholder Ordet. Eagen er ingenlunde uvigtig. Naar vi tænke os det Tilfælde — og de Herrer kunne let tænke sig det —, at en Minister, som tillige er islandsk Minister, fritages for Ansvar overfor Folkethinget, fordi der bestaar et saa- dant bestemt Misforhold mellem ham og Rigs- dagen, at han ikke kan begaa sig i nogen Embedsførelse, der er underlagt Folkethinget, kan denne Mand saa sige: ganske vist er jeg paa en Maade bortvist af Statsraadet paa Grund af det Forhold, der bestaar mellem Rigsdagen og mig, og jeg har altsaa Intet at gjøre der, men jeg bliver der alligevel, thi jeg har mit Althing, og jeg deltager alligevel med de andre Ministre i Be- handlingen af de Lovforslag, som skulle forelægges den Rigsdag, der har vist mig sin Mistillid, og deltager i Afstemningen over, hvorvidt disse For- slag skulle have den og den Skikkelse og forelægges eller ei. Der have vi et Stykke Geheimestatsraad med en Minister, som vi ikke kunne magte, men som dog sidder der med sin Stemme. Jeg ser, at den høitagtede Justitsminister nu er kommen tilstede; jeg beklager, at han ikke har hørt mine tidligere Udtalelser. At denne Minister nu kan blive siddende som Medlem af Statsraadet, saa- fremt man i det Diebliff, han gik bort som Mi- nister hos os, udnævnte ham til Minister uden Portefeuille, det erkjende vi, idet vi overmaade vel vide, at det kan Regjeringen gjøre og gjøre det i større eller mindre Omfang, for saa vidt de Bedkommende ville sidde der uden Løn, naar denne ikke bevilges. Det maa imidlertid sse ved en Akt